

, 16 grudnia 2019 r.

Sz. P.
Bartłomiej Kołodziej
Zastępca Dyrektora
Departament Podatku od Towarów i Usług
Ministerstwo Finansów

Szanowny Panie Dyrektorze!

System zwrotu podatku VAT podróżnym uregulowany jest w Polsce w Ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (dalej jako: „Ustawa o VAT”). W zasadniczej części obecnie obowiązujące przepisy funkcjonują w polskim porządku prawnym od dnia 5 kwietnia 2004 r. Od tamtego czasu zmianie uległy nie tylko okoliczności makro- i mikroekonomiczne wpływające na zainteresowanie podróżnych systemem *tax free*, lecz także narzędzia i instrumenty, przy wykorzystaniu których procedura zwrotu podatku VAT mogłaby być realizowana, biorąc pod uwagę postęp technologiczny i digitalizację procesów. Dlatego też,

poddać pod rozagę Panu Dyrektorowi możliwe zmiany w ustawie o VAT, a także w związanych z nią aktach wykonawczych, dotyczące funkcjonowania w Polsce systemu zwrotu podatku VAT podróżnym.

jest podmiotem wykonującym działalność w zakresie zwrotu podatku VAT podróżnym w ramach tzw. procedury *tax free*.

Propozycje zmian w Ustawie o VAT

Wymogi dotyczące sprzedawców realizujących zwrot podatku VAT podróżnym

W art. 127 ust. 1 Ustawy o VAT uregulowane zostały wymogi, które spełnić musi sprzedawca chcący zrealizować podróżnemu zwrot podatku VAT w ramach procedury *tax free*. Na gruncie obecnie obowiązujących przepisów wymogi te dotyczą: (i) posiadania statusu podatnika podatku VAT; (ii) prowadzenia ewidencji sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących; oraz (iii) zawarcia umowy w sprawie zwrotu podatku przynajmniej z jednym z podmiotów prowadzących działalność w zakresie dokonywania zwrotu podatku VAT podróżnym.

opisany powyżej wymóg prowadzenia ewidencji sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących nie uwzględnia szerokiego charakteru działalności sprzedawców, prowadzących sprzedaż przez Internet, w tzw. systemie „Click and Collect” (tj. zamówienie oraz płatność przez Internet, wysyłka kurierska do sklepu oraz odbiór towaru w sklepie na terenie Polski). Należy w tym miejscu zwrócić uwagę na fakt zwolnienia z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących i rejestrowania zrealizowanych transakcji przy wykorzystaniu innego dowodu sprzedaży (np. faktury wystawionej na osobę fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej). W związku z tym, pod rozważę możliwość wprowadzenia następującego brzmienia tego przepisu:

„Art. 127.

1. Zwrot podatku, o którym mowa w art. 126 ust. 1, przysługuje w przypadku zakupu towarów u podatników, zwanych dalej „sprzedawcami”, którzy:

- 1) są zarejestrowani jako podatnicy podatku, oraz
- 2) prowadzą ewidencję sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących, chyba że ewidencja sprzedaży prowadzona jest w inny sposób, obejmujący wystawienie i wydanie nabywcy innego niż paragon fiskalny dowodu sprzedaży, oraz
- 3) zawarli umowy w sprawie zwrotu podatku przynajmniej z jednym z podmiotów, prowadzących działalność w zakresie zwrotu podatku podróżnym, zwanymi dalej „operatorami”.

wprowadzenie takiego rozwiązania rozszerzy katalog podmiotów (sprzedawców), u których zakup towarów przez podróżnego uprawniałby go, po spełnieniu określonych w ustawie o VAT wymogów, do ubiegania się o zwrot podatku VAT. Zakupy przez Internet stają się coraz bardziej popularne, powstają specjalne punkty odbioru na terenie Polski, a podróżni dokonujący zakupów w ten sposób pozbawieni są możliwości zwrotu podatku VAT.

Dodatkowo, sprzedawcy realizujący zwrot podatku VAT podróżnym, zgodnie z art. 127 ust. 4 Ustawy o VAT, zobowiązani są do podjęcia następujących działań: (i) poinformowania naczelnika urzędu skarbowego na piśmie, że są sprzedawcami; (ii) zapewnienia podróżnym pisemnej informacji o zasadach zwrotu podatku w czterech językach: polskim, angielskim, niemieckim i rosyjskim; (iii) oznaczania punktów sprzedaży znakiem informującym podróżnych o możliwości zakupu w tych punktach towarów, od których przysługuje zwrot podatku; oraz (iv) poinformowania naczelnika urzędu skarbowego o miejscu, gdzie podróżny dokonujący u niego zakupu towarów może odebrać podatek, oraz z kim ma zawartą umowę o zwrot podatku, i przedłożenia kopii tych umów.

Dotychczasowe doświadczenia związane z funkcjonowaniem systemu *tax free* w Polsce wskazują na konieczność dostosowania omawianego przepisu do obecnych realiów rynkowych. To do decyzji sprzedawcy pozostawiona powinna być kwestia wyboru języków, w jakich informacja o zasadach zwrotu podatku będzie udostępniana klientom i w jakiej formie, w tym w formie elektronicznej. Od 2004 r. istotnie rozwinęła się infrastruktura i dostępność podmiotów (miejsc), w których możliwe jest dokonanie zwrotu podatku VAT. W praktyce zatem wskazanie naczelnikowi urzędu skarbowego przez sprzedawcę miejsca, gdzie podróżny może odebrać podatek, może być istotnie utrudnione. Dlatego też, następujące zmiany w zakresie tego przepisu:

„Art. 127.

4. Sprzedawcy są zobowiązani:

- 1) poinformować naczelnika urzędu skarbowego, że są sprzedawcami;
- 2) zapewnić podróżnym informację o zasadach zwrotu podatku;
- 3) oznaczyć punkty sprzedaży znakiem informującym podróżnych o możliwości zakupu w tych punktach towarów, od których przysługuje zwrot podatku;
- 4) poinformować naczelnika urzędu skarbowego o operatorach, z którymi mają zawarte umowy o zwrot podatku, i przedłożyć kopie tych umów.”

Forma zwrotu podatku VAT podróżnym

Obecnie zwrot podatku VAT w ramach procedury *tax free*, zgodnie z art. 127 ust. 5 ustawy o VAT, może być dokonywany jedynie w złotych, przez sprzedawcę lub podmioty prowadzące działalność w zakresie zwrotu podatku VAT podróżnym (operatorów). Przepis ten stanowi dodatkowo, że zwrot może być dokonywany w formie wypłaty gotówkowej lub polecenia przelewu, czeku, rozrachunkowego lub karty płatniczej.

Przywołany powyżej przepis wprowadza bardzo restrykcyjne wymogi w zakresie formy zwrotu podatku VAT podróżnym, które niekoniecznie przystają do aktualnych potrzeb podróżnych. Wydaje się, że ograniczenie waluty zwrotu wyłącznie do polskiej waluty nie znajduje zastosowania i istotnie ogranicza możliwość wykorzystania przez podróżnego środków, przysługujących mu z tytułu zwrotu podatku VAT. W szczególności w sytuacji zagranicznych podróży, którym nasza waluta jest mało przydatna w ich kraju ojczystym. Dodatkowo, wskazany w ustawie zamknięty wachlarz sposobów refundacji, wyłączający możliwość wypłaty za pomocą np. nowoczesnych portfeli cyfrowych i innych możliwych rozwiązań, jakie daje postęp technologiczny, nie obejmuje wszystkich postaci zwrotu, które są pożądaną przez podróżnych, a funkcjonują z powodzeniem w innych krajach w Europie i na świecie, takie jak na przykład portfele cyfrowe AliPay, WeChat i UnionPay Wallet, w szczególności pożądaną przez podróżnych z Azji.

Wobec tego, zapropionować następujące brzmienie ww. przepisu:

„Art. 127.

5. Zwrot podatku podróżnym jest dokonywany przez sprzedawcę lub operatora w formie wypłaty gotówkowej lub bezgotówkowej.”

Takie określenie form zwrotu z jednej strony uczyni procedurę *tax free* bardziej przystępną dla turystów różnych narodowości, z drugiej jednak strony zagwarantuje bezpieczny obieg pieniądza w Polsce przy wyborze przez podróżnego zwrotu podatku VAT w formie wypłaty bezgotówkowej obejmującej wszystkie jej postaci.

4

Wymogi dotyczące realizacji zwrotu przez operatorów *tax free*

Prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie zwrotu podatku VAT podróżnym jest możliwe po spełnieniu wielu, określonych w art. 127 ust. 8 ustawy o VAT, wymogów, do których należą m.in.: (i) posiadanie statusu zarejestrowanego podatnika od co najmniej 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o wydanie przez Szefa KAS zaświadczenia o spełnieniu opisywanych wymogów; (ii) zawiadomienie na piśmie naczelnika urzędu skarbowego o zamiarze rozpoczęcia działalności w zakresie zwrotu podatku podróżnym; (iii) nieposiadanie zaległości w podatkach stanowiących dochody budżetu państwa oraz zaległości z tytułu składek wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w okresie co najmniej 12 miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku; (iv) złożenie w urzędzie skarbowym kaucji gwarancyjnej w kwocie 5 mln zł.

W ocenie obowiązujące obecnie wymogi są zbyt restrykcyjne przy uwzględnieniu istotnego zabezpieczenia działalności operatorów w postaci kaucji gwarancyjnej, składanej naczelnikowi urzędu skarbowego jeszcze przed rozpoczęciem działalności.

Warto w tym miejscu wskazać, że taka zaległość powstać może chociażby w związku z błędem rachunkowym lub omyłką pisarską. Za niewystarczające w tym względzie uznać należy wyłączenie określone w art. 127 ust. 11b, zgodnie z którym warunek nieposiadania zaległości uznaje się za spełniony wówczas, gdy zaległości te zostaną uregulowane wraz z odsetkami w terminie 30 dni od dnia powstania tych zaległości. W praktyce powzięcie wiedzy o powstaniu zaległości może okazać się niemożliwe, a uchybienie temu terminowi prowadzi do braku spełnienia jednego z wymogów umożliwiających uzyskanie zaświadczenia od Szefa KAS, a w konsekwencji do braku możliwości prowadzenia działalności w zakresie zwrotu podatku VAT podróżnym i zamknięcia firmy w Polsce.

Dlatego też, uzasadnione byłoby nadanie art. 127 ust. 8 Ustawy o VAT następującego brzmienia:

„Art. 127.

8. Operatorzy mogą dokonywać zwrotu, o którym mowa w art. 126 ust. 1, pod warunkiem że podmioty te:

- 1) na dzień złożenia wniosku o wydanie zaświadczenia, o którym mowa w pkt 6, są zarejestrowanymi podatnikami podatku;
- 2) zawiadomiły na piśmie naczelnika urzędu skarbowego o zamiarze rozpoczęcia działalności w zakresie zwrotu podatku podróżnym;
- 3) na dzień złożenia wniosku o wydanie zaświadczenia, o którym mowa w pkt 6, nie mają zaległości w podatkach stanowiących dochody budżetu państwa oraz zaległości z tytułu składek wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;
- 4) (uchylony);
- 5) złożyły w urzędzie skarbowym kaucję gwarancyjną w wysokości 5 mln zł w formie:
 - a) depozytu pieniężnego,
 - b) gwarancji bankowych,
 - c) obligacji Skarbu Państwa co najmniej o trzyletnim terminie wykupu;
- 6) uzyskały od Szefa Krajowej Administracji Skarbowej zaświadczenie stwierdzające spełnienie łącznie warunków wymienionych w pkt 1-5.”

Przy omawianiu wymogów dotyczących realizacji zwrotu podatku VAT przez operatorów warto odnieść się również do terminu, na który wydawane jest zaświadczenie Szefa KAS o spełnianiu wyżej opisanych wymogów. Zgodnie z art. 127 ust. 11a Ustawy o VAT, takie zaświadczenie wydawane jest obecnie na okres 2 lat.

W związku z zaproponowanymi powyżej zmianami oraz z bardzo krótkim okresem, na jaki jest wydawane zaświadczenie dostosowanie art. 127 ust. 11a i 11b ustawy o VAT w następujący sposób:

„Art. 127.

11a. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 8 pkt 6, Szef Krajowej Administracji Skarbowej wydaje na okres 5 lat”.

Powyższa propozycja wydaje się uwzględniać postulaty zarówno operatorów, chcących zainwestować w Polsce w nowe rozwiązania cyfrowe, sprzedawców, chcących mieć pewność ciągłości usługi i dostęp do nowoczesnych technologii obsługujących proces *tax free* jak i organów kontroli skarbowej, które w okresie jego obowiązywania i tak dysponują odpowiednimi instrumentami, pozwalającymi na kontrolę podmiotów działających na rynku.

„Art. 127.

11b. (uchylony)”

„ w sytuacji, w której podmiot prowadzący tego rodzaju działalność zobowiązany jest do złożenia kaucji gwarancyjnej w wysokości 5 mln zł, stanowiącej wystarczające zabezpieczenie zarówno na wypadek ewentualnych roszczeń podróżnych, jak i ewentualnych zaległości w podatkach lub z tytułu składek wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, uzasadnione byłoby rozważenie wydłużenia terminu ważności takiego zaświadczenia. Warto w tym miejscu wskazać, że od uzyskania takiego zaświadczenia zależy możliwość prowadzenia działalności, a do niej dostosowana jest wysokość inwestycji, które można bezpiecznie poczynić na dłuższy okres czasu. Istnieją także inne narzędzia i mechanizmy pozwalające na weryfikację działalności operatorów w trakcie wykonywania przez nich swojej działalności.

Procedura zwrotu podatku VAT w ramach *tax free*

Ustawa o VAT w sposób szczegółowy określa procedurę zwrotu podatku VAT podróżnym. Zgodnie z art. 128 ust. 2 ustawy o VAT, podstawą dokonania zwrotu podatku jest przedstawienie przez podróżnego dokumentu wystawionego przez sprzedawcę, na którym urząd celno-skarbowy potwierdził stemplem zaopatrzonym w numerator wywóz towarów. Dodatkowo, do dokumentu powinien być przymocowany wystawiony przez sprzedawcę paragon z kasy rejestrującej.

W praktyce przywołane powyżej przepisy stanowią istotną barierę proceduralną dla wielu podróżnych chcących uzyskać zwrot podatku VAT podczas omawianych wcześniej zakupów przez Internet w trybie „Click & Collect”. W tym przypadku dokumentem potwierdzającym sprzedaż jest faktura wystawiona na osobę fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej.

Z tego względu, zaproponować następującą propozycję zmiany brzmienia art. 128 ust. 2 ustawy o VAT:

„Art. 128.

2. Podstawą do dokonania zwrotu podatku jest dokument wystawiony podróżnemu przez sprzedawcę, na którym urząd celno-skarbowy potwierdził wywóz towarów. Do dokumentu powinien być dołączony wystawiony przez sprzedawcę paragon z kasy rejestrującej lub inny dokument potwierdzający dokonanie sprzedaży.”

Zaproponowane powyżej rozwiązanie pozwoli określić minimalne wymogi proceduralne związane z dokonywaniem zwrotu podatku VAT podróżnym.

Zastosowanie stawki 0%

Na gruncie obecnie obowiązującej Ustawy o VAT, aby sprzedawca – w odniesieniu do towarów nabytych w ramach *tax free* – mógł zastosować stawkę podatku 0% niezbędne jest, zgodnie z art. 129 ustawy o VAT, łączne spełnienie następujących warunków: (i) poinformowanie naczelnika urzędu skarbowego o fakcie bycia sprzedawcą oraz o miejscu odebrania podatku i umowach zawartych z operatorami; (ii) otrzymanie przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy dokumentu *tax free*, zawierającego potwierdzenie wywozu towarów poza terytorium Unii Europejskiej; (iii) posiadanie dokumentów potwierdzających dokonanie zwrotu kwoty podatku – jeżeli zwrot podatku nastąpił w formie polecenia przelewu, czeku rozrachunkowego lub karty płatniczej. Dodatkowo, w ust. 2 analizowanego artykułu, wprowadzone zostało rozwiązanie dopuszczające możliwość dokonania korekty deklaracji podatkowej i ponownego naliczenia podatku w sytuacji, w której dokument potwierdzający wywóz towaru poza terytorium Unii Europejskiej zostało dostarczone sprzedawcy w terminie 10 miesięcy, licząc od końca miesiąca, w którym dokonano dostawy.

wymogi stawiane sprzedawcom stwarzają istotne problemy praktyczne. Zarówno zakres wymaganych dokumentów, jak i ich charakter wymaga ponownego ich przeanalizowania pod kątem konieczności ich przedstawiania. w sytuacji, w której zwrot podatku realizowany jest przy współudziale operatora nie zachodzi konieczność dysponowania przez sprzedawcę dokumentami dotyczącymi realizacji tego zwrotu, zwłaszcza w sytuacji, w której oba te podmioty podlegają wzmożonym obowiązkom ewidencyjnym w odniesieniu do wykonanych transakcji.

Przepis ten, _____, powinien zatem otrzymać następujące brzmienie:

„Art. 130.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia:

- 1) prawidłową identyfikację towarów;
- 2) możliwość potwierdzania wywozu towarów przez organy celne;
- 3) (uchylony);
- 4) konieczność prawidłowego określenia kwoty podatku, o której zwrot może ubiegać się podróżny;
- 5) prawidłową identyfikację sprzedawcy i nabywcy;
- 6) konieczność zapewnienia prawidłowego oznaczania punktów sprzedaży znakiem informującym podróżnych o możliwości zakupu w tych punktach towarów, od których przysługuje zwrot podatku.”.

Propozycje zmian w aktach wykonawczych do ustawy o VAT

Akt wykonawczy – rozporządzenie *tax free*

Zaproponowane powyżej zmiany determinują konieczność odpowiedniego dostosowania nie tylko delegacji ustawowej do wydania aktów wykonawczych, lecz także samej treści tych aktów. Aktualnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 marca 2011 r. w sprawie określenia wzorów: znaku informującego podróżnych o możliwości zakupu w punktach sprzedaży towarów, od których przysługuje zwrot podatku od towarów i usług, oraz stempla potwierdzającego wywóz towarów poza terytorium Unii Europejskiej, a także określenia niezbędnych danych, które powinien zawierać dokument będący podstawą do dokonania zwrotu podatku podróżnym (dalej jako: rozporządzenie *tax free*) wyczerpuje wprawdzie delegację ustawową, o której mowa w art. 130 ust. 1 ustawy o VAT, to jednak niektóre przepisy w nim zawarte istotnie utrudniają obsługę transakcji w systemie *tax free* w obecnej fizycznej postaci dokumentu jak i cyfrowej postaci w przyszłości.

Uzasadnione wydaje się wprowadzenie do tego aktu wykonawczego takich zmian, które z jednej strony zapewnią bezpieczeństwo i poprawność realizowanych transakcji w ramach procedury zwrotu podatku VAT podróżnym, z drugiej jednak usuną nadmierne obciążenia regulacyjne występujące obecnie w tym zakresie.

10

Przykładowo, . nie znajduje uzasadnienia uwidacznianie na tzw. dokumencie *tax free* tak szczegółowych informacji dotyczących wywożonych towarów zwłaszcza w sytuacji, w której do takiego dokumentu dołączony jest dokument sprzedaży, pozwalający na precyzyjną identyfikację towarów. W kontekście zaproponowanych wcześniej zmian, również forma zwrotu podatku, w naszej ocenie, powinna zostać uproszczona.

Uwzględniając powyższe, . pod rozważę następującą treść § 4 rozporządzenia *tax free*:

„§ 4. Dokument, o którym mowa w art. 128 ust. 2 ustawy, powinien zawierać co najmniej:

- 1) napis: „ZWROT VAT DLA PODRÓŻNYCH”, a pod nim: „TAX FREE FOR TOURISTS” – dotyczy dokumentu w formie papierowej;
- 2) numer dokumentu;

3) dane sprzedawcy:

a) nazwę;

b) adres;

c) NIP;

4) datę dokonania sprzedaży;

5) nazwisko i imię podróżnego;

6) (uchylony);

7) numer paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość podróżnego oraz nazwę kraju, który wydał paszport lub inny dokument stwierdzający tożsamość podróżnego;

8) oznaczenie kategorii sprzedanego towaru umożliwiające jego prawidłową identyfikację wraz z fizycznym dokumentem potwierdzającym dokonanie sprzedaży;

9) (uchylony);

10) numer paragonu z kasy rejestrującej lub innego dokumentu potwierdzającego dokonanie sprzedaży dla podróżnego;

11) informację: „Dokument stanowi podstawę do ubiegania się przez podróżnych niemających stałego miejsca zamieszkania na terytorium Unii Europejskiej o zwrot podatku od towarów i usług od nabytych towarów, które w stanie nienaruszonym zostały wywiezione spoza terytorium Unii Europejskiej – art. 126-130 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. (Dz. U. z 2017 r., poz. 1221 i 2491 oraz 2018 r., poz. 62 i 86).” – dotyczy dokumentu w formie papierowej;

11) (uchylony);

12) potwierdzenie tożsamości podróżnego oraz wywozu towarów poza terytorium Unii Europejskiej przez funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej wraz z pieczęcią „Polska-Cło” lub jego cyfrowym odpowiednikiem;

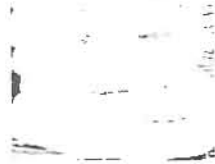
13) miejsce na dokonanie potwierdzenia przez funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej wywozu towarów poza terytorium Unii Europejskiej;

14) (uchylony);

15) miejsce na uwagi urzędowe.”

Zaproponowane zmiany służą uproszczeniu tzw. dokumentu *tax free*. Przykładowo, wyeliminowany został wymóg wskazywania adresu podróżnego, bowiem i tak obowiązuje wymóg ujęcia w tym dokumencie numeru paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość podróżnego oraz nazwy kraju, który wydał paszport lub inny dokument stwierdzający tożsamość podróżnego, który pozwala na należyłą identyfikację podróżnego. Z treści rozporządzenia usunięto także wymóg przedstawiania nazwy sprzedanego towaru – do tzw. dokumentu *tax free*, podobnie jak ma to miejsce obecnie, dołączany będzie paragon z kasy rejestrującej lub inny dokument potwierdzający dokonanie sprzedaży, na którym, zgodnie z odrębnymi przepisami, towary powinny być maksymalnie konkretnie oznaczone. Wydaje się zatem, że ponowne przedstawianie tych samych informacji w dokumencie nie jest konieczne. Zamiast tego dodanie numeru paragonu lub innego dokumentu potwierdzającego sprzedaż wraz z oznaczeniem kategorii towarów jest wystarczające do pełnej identyfikacji towarów, tak jak ma to miejsce w innych krajach z cyfrowym obiegiem *tax free*. Nie wydaje się również uzasadnione dalsze utrzymywanie podpisu podróżnego i czytelnego podpisu sprzedawcy. Dokument *tax free* zawiera na tyle szczegółowe dane dotyczące podróżnego i sprzedawcy, umożliwiające ich dokładną identyfikację, że ujęcie w dokumencie podpisu nie znajduje uzasadnienia, a istotnie ogranicza możliwość posługiwania się takim dokumentem w formie elektronicznej. Wydaje się, że w rozporządzeniu konkretne informacje dotyczące stempla potwierdzającego wywóz towarów poza terytorium Unii Europejskiej oraz podpisu funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej mogą zostać zastąpione generalnym określeniem konieczności potwierdzenia tych faktów, co następować powinno zgodnie z aktualnie wykorzystywanymi instrumentami i narzędziami lub uwzględnić przyszłe, w pełni cyfrowe procesy.

Podsumowanie

Zaproponowane zmiany zasadniczo mają na celu uproszczenie regulacji związanych z systemem zwrotu podatku VAT podróżnym, a także wprowadzenie przepisów umożliwiających przeprowadzenie w przyszłości procesu *tax free* w formie elektronicznej. Niewątpliwie niektóre z obowiązujących obecnie przepisów nie uwzględniają osiągniętego w ostatnich latach postępu technologicznego i dostępności coraz to większej liczby usług publicznych online.

Wyrażam nadzieję, że zaproponowane propozycje spotkają się z uznaniem Pana Dyrektora. Wierzę, że współpraca administracji publicznej z sektorem prywatnym może w tym przypadku przynieść wymierne korzyści nie tylko podróżnym korzystającym z systemu *tax free*, sprzedawcom, czy operatorom, ale także finansom publicznym, zaś sprawna i nowoczesna procedura zwrotu podatku VAT podróżnym w Polsce stanie się wzorem dla innych państw.

... także wyrazić gotowość do wsparcia Ministerstwa Finansów we wszelkich działaniach dotyczących reformy systemu zwrotu podatku VAT podróżnym w Polsce.